

[Alfred Jensen.]

eller syge, skulle være fritaget for at betale skat i en periode, der svarer til ledigheden, for så vidt den er af et vist omfang. Jeg anbefaler, at man ser på dette spørgsmål i udvalget, og jeg sætter min lid til, at finansministeren og hans partifælle, ordføreren for socialdemokratiet, vil drage spørgsmålet frem og gøre, hvad de kan for at nå frem til en løsning.

Sparebeviserne har ikke vor tilslutning. Vi har vendt os imod den lovgivning, som begrundet sparebeviserne. De vanskeligheder, landet den ene gang efter den anden har stået over for, har vi ikke ment burde løses på den måde, flertallet her i salen har ment. Vi har påvist, at oprustningen var en af hovedårsagerne til vore vanskeligheder, og at man derfor burde foretage nedskæring på dette område, samt at man i øvrigt burde lade være med at gå den liberaliseringens og nedskæringens vej, man er gået.

Vi finder det ganske urimeligt, at man gennemfører foranstaltninger, der betyder, at småkårsfolks indkomster forringes, og at beskæftigelsesmulighederne bliver dårligere. Jeg har i dag, som ved tidligere lejligheder, hørt udtalelser om den særligt privilegerede stilling, arbejdere og tjenestemænd indtager derved, at deres lønninger er pristalsreguleret. Skal vi ikke gøre os klart, at er der nogen, der har lidt skade ved den inflatoriske udvikling, er det netop småkårsfolkene. Det er arbejdere, tjenestemænd og funktionærer, og det er et fuldkommen forkert billede, man fremmaner, når man giver det udseende af, at disse grupper under alle omstændigheder er sikret dækning; det er de jo ikke. De reguleringer, der finder sted, kommer altid bagefter, giver ikke tilstrækkelig dækning; og derfor er jo også de, der kun får den nøgne dækning, pristalsreguleringen giver — hvad enten det så er den, der foreskrives i de kollektive overenskomster, eller den, der foreskrives i tjenestemandsløven — meget, meget dårligt stillet. Derfor er det ganske urimeligt nu at forlange, at de fortsat skal udsættes for den tort ikke at få regulering for de udgiftsforøgelser, nedskæringslovene medfører.

Vi har ingen sympati for sparebeviserne, men er naturligvis langt mere modstandere

af, at man vil forsøge at holde disse forhøjelser uden for pristallet, således som det har været antydnet her. Det forekommer ganske urimeligt, at man fører en sådan tale i en tid, da vi dag efter dag kan læse i aviserne om de kolossale udbytter, der udbetales, om, hvordan der udstedes nye aktier, og hvordan . . . (*Afbrydelse*). Hvor? I alle blade kan man læse om det. Hvis det ærede medlem, der afbryder, ikke er klar over det, skal jeg bagefter forsyne ham med nogle aviser, hvori han kan se, hvordan udbytterne stiger det ene år efter det andet, hvilket jo er udtryk for, at de, der lever af andres arbejde, har haft glimrende kår. Det burde man tage i betragtning, når man taler om de problemer, vi her står over for. Vi vil altså vende os imod, at man fortsætter med sparebeviserne. Vi ønsker, at de prisforhøjelser, der er en følge af den lovgivning, som begrundet sparebeviserne, får lov til at slå igennem i pristallet.

Angående lovforslaget om beskatning af merindtægt har jeg i fjor givet udtryk for vor opfattelse, som går ud på, at den gældende ordning ikke giver en rationel løsning. Der er kun én rationel løsning på dette spørgsmål, og det er at afskaffe skattefradraget. Vi er som andre partier her i tinget gået med til, at dette forsøg gøres for at råde bod på de værste ulemper ved denne side af skattelovgivningen. Vi vil derfor naturligvis også være med til at forlænge loven og derefter sammen med andre vurdere de erfaringer, der bliver gjort. Men for os er der som sagt ingen tvivl om, at den mest rationelle løsning vil være at afskaffe retten til at fradrage betalt skat ved opgørelsen af indkomsten.

Angående lovforslaget om beskatning af renteforsikringer m. m. gør jeg opmærksom på, at jeg tidligere har udtalt min utilfredshed med, at man afskaffede loftet for så at sige alle fradrag for præmiebetaling for pensionsforsikringer. Det forekommer os, at det er en urimelig udvikling af lovgivningen, der her finder sted. Det er fortrinsvis godt stillede medborgere, der får gavn af denne lovgivning. Det er dem, der har mulighed for at betale de høje præmier; og den skattefrihed, der ydes som følge heraf, bliver betydeligt større for en stor indkomst end for en lille, beskeden indkomst. Vi ser derfor